

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Historia Missionis Anglicanæ Societatis Iesv

More, Henry

Avdomari, 1660

Calumnia in Richardum illata. Ibid.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38320

1595. placide animam efflauit tertio Martij Anno millesimo sexcentesimo trigesimo septimo: Trium votorum Professus anno eius sæculi nono.

Cur pauca de nostris extent narranda. XXXXIII. Quadraginta annorum difficillimis Elizabethæ Reginae & Jacobi temporibus labores & pericula, magnam in hoc vno præclare factorum legetem narrationi nostræ præbere haud dubiè potuissent nisi pericula ipsa aditum narrationi præclusissent. Dum etenim nihil vsquam tutum fuit ab immani perquisitorum grege, non familia, non domus, non in domo antrum abstrusissimum, non dici, non noctis hora; dum Sacerdoti in ædium aliquem angulum retrulo vix spirare dabatur, dum Patres Matresque familias ab ipsis domesticis nunquam se munitos credebant, in perpetuâ verò suspitione & quotidiano metu cunctis viuendum erat, verebatur merito vnusquisque chartis illa committere quæ si in maleuolorum forte manus incidere, familiam vniuersam euerterent; viuentes igitur morientesque nostros in obscuro esse necesse fuit, & quæ agerent, quæque in domibus aut per itinera paterentur latere vniuersos, præter eum qui videt in abscondito, & vnicique pro meritis præmium reddet. Pauca quæ commune euasere incendium, & in Belgium vel Romam perferri potuerunt, & quæ per manus tradita oblivioni subtracta sunt, præter ea quæ publicè in iudicio sunt peracta, Historiam hanc vt non omnino nulla esset potius, quàm vt pro dignitate illustrari possit effecerunt. Id quod in hoc vno aduertendum duxi vt beneuolo Lectori plura & maiora in alijs etiam requirenti, pateat vnde orta penuria, & narrationem non ex factorum perpefforumque numero, sed ex causa metiatur. Nunc ad *Henrici* Fratres reuertatur oratio.

Christophorus VValpolus XXXXIV. Vnum memorauimus Regis Hispaniæ stipendijs militantem; Alterum, qui postquam captiuo fratri in Zelandia succurrerat, exemplo & hortatione fratris petijt Societatem. Is erat *Christophorus*, Academia Cantabrigiensis alumnus, nostri *Ioannis Gerardi* oporâ Ecclesiæ conciliatus, & ad iter Hollandicum viatico adiutus; profectus Romam in Anglicano aliquamdiu studuit; Annum deinde ætatis cum ageret vigesimum quartum in Societatem admissus vigesimo septimo Septembris Anni nonagesimi secundi, & missus in Hispanias non diu superfuit. Nam sexto supra millesimum sexcentisimum Vallisoleti obiit, spiritualium rerum Præfectus, quarum & sanctæ solitudinis fuerat perquam studiosus.

Richardus VValpolus *Richardus*, *Christophoro* ætate prouectior, Societatem anno vno posterior cum iniisset, euasit (teste Pitzæo) egregius Theologus: Studijs Adolescentium in Anglorum Seminarijs Romano, Hispalensi, Vallisoletano plerumque præfuit, ac demum post *Iosephum Creswellum* rexit missionem. *Edwardus* quidam *Squire* Franciscum Drake celebrem in Oceano piratam secutus, prædas acturus in Indijs Regi Hispaniarum obnoxius captus est in mioparone cum alijs eiusdem farinæ prædatoribus & ductus Hispalim: Isthic dum liberè vagatur per urbem, liberiore lingua & gestu dixit gesitque quidpiam quod indignantes Hispani ad inquisitores retulerunt. Hi tentum hominem mittunt

mittunt in carcerem, & post aliquantam temporis moram tradunt Carmelitis ad duos annos custodiendum, spe ducti ad lanam illum mentem reducendi. Tædio solitudinis simulat se velle esse Catholicum, aduocari curat *Richardum VValpolum*. Hic qui multa de indomito viri ingenio audierat, hominem viderat nunquam, subitam miratus rerum conuersionem cautè lenteque agendum decernit: Ad dies multos rem extrahit, erudiendo, experiendoque. Queritur Squire sibi non credi; orat, obsecrat expediri rem; ea quæ vehementius dixerat in Catholicos, non suo sensu, sed eorum qui ista acrius defendunt dixisse aiebat. Assentitur tandem *Richardus*, & Deo quæ intus in animo abdita sunt permittens, ore confitentem excipit & absoluit. Sperarat hęc stratagematè festinandam libertatem, quæ cum non daretur, clam ante annum aufugit, relictis in conclauis literis ad *Richardum*, excusantibus quod deo insalutato se subduxisset: Quæ literæ cum in inquisitorum manus primùm venissent, ab illis ad *Richardum* peruenire. Edwardus Squire reperto in portu Lucarensi nauis promptè ad soluendum Angliam repetit, & confestim in Classe Essexiana quæ ad vexandas Terceras nauigabat denuo se dat in mare. Meminerit Lector in caula *Campiani*, Cradocum quendam narraffe cum sermo esset de fædere Sancto ad Angliam bello subiugandam se interfuisse sermone: haud absimilis hęc fabula cuditur. Squire ut peruenit in Insulam, adiit ad optimatum quempiam, quò se secundum leges sistendo suspicionem abstergeret quam fama loquax sparserat de adiunctione ad Catholicos, & per iocum narrans quidquid ficitè cum *VValpolo* transegerat, promptum se spondet fore ad Magistratus obsequium. Nondum sciebat miser Deum quâ quis peccat viâ eadem punire peccantem, & facinus in caput vertere facinorosi. Fingitur ex ijs qui cum Squire capti fuerant reuertisse ex Hispaniis quempiam cum literis quæ per inuolucra verborum significabant à Squire quidpiam actitandum esse ex quo multa & magna pendebant. Primùm literæ ut erant fictæ, rejciuntur: Tum quoniam alijs res tanta haudquaquam negligenda videbatur, reuocatur Squire à mari: Examinatur: negat sibi quidpiam huiuscemodi intercessisse sermonum cum *VValpolo*: Admouetur quæstioni: Vi tormenti victus fatetur quidquid subdoli fabularum fabricatores illi imposuerant. Accepisse nimirum à *VValpolo* puluerem venenatum in vesica, quem si equitaturæ Reginae ad pomum sellæ aspersisset, (aspergere autem facilè posset vesicâ perforatâ ad pomum pressâ) Illa manu ad nares aut ad os, ut fit, admotâ, veneno concepto interiret: Neque sat fuit fateri se accepisse, nisi & attentasse fateretur, quod etiam tormenta expresserant, atque ut manu propriâ quæcunque falsus fuerat signaret.

XXXXV. Hæc ut ad *VValpolum* delata sunt, ridere primùm vani capitis inane somnium; Tum constantibus literis certior factus rem serio narrari, scripsit Epistolam & exorsus verbis Magni Athanasij. "Magna, inquit, & clara voce, manuque extensa (quod didici ab Apostolo) Deum in meam ipsius animam testor, & ut scribitur in libris Regum, iussurandum

VValpolus
se purgat.